

Să citim Biblia împreună

Evangelhia după Marcu CAPITOLUL 2

14 Când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine!” Levi s-a sculat și a mers după El.

Isus stă la masă cu vameșii și păcătoșii

15 Pe când ședea Isus la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși au șezut și ei la masă cu El și cu ucenicii Lui; căci erau mulți care mergeau de obicei după El. 16 Cărturarii și fariseii, când L-au văzut mâncând cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Lui: „De ce mănâncă El și bea cu vameșii și cu păcătoșii?”

17 Isus, când a auzit acest lucru, le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”

Despre post

18 Ucenicii lui Ioan și fariseii obișnuiau să postească. Ei au venit și au zis lui Isus: „Pentru ce ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?” 19 Isus le-a răspuns: „Oare pot posti nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? Câtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti. 20 Vor veni zile când va fi luat mirele de la ei, și atunci vor posti în ziua aceea. 21 Nimeni nu coase un petec de postav nou la o haină veche; altfel, peticul de postav nou rupe o parte din cel vechi, și mai rea ruptură se face. 22 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, și vinul se varsă, iar

burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.”

Spicele de grâu și Sabatul

23 S-a întâmplat că într-o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui, pe când mergeau, au început să smulgă spice de grâu. 24 Fariseii I-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Săbădului?” 25 Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit niciodată ce a făcut David, când a fost în nevoie și când a flămânzit el și cei ce erau împreună cu el?” 26 Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu este îngăduit să le mănânce decât preoții? Și cum a dat din ele chiar și celor ce erau cu el?” 27 Apoi le-a zis: „Săbădul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; 28 așa că Fiul omului este Domn chiar și al Săbădului.”

CAPITOLUL 3.

Omul cu mâna uscată

1 Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mâna uscată. 2 Ei pândeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Săbădului, ca să-L poată învinui. 3 Și Isus a zis omului care avea mâna uscată: „Scoală-te și stai la mijloc!” 4 Apoi le-a zis: „Este îngăduit în ziua Săbădului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s-o pierzi?” Dar ei tăceau. 5 Atunci, rotindu-și privirile cu mânie peste ei și mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului...

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII
DUMINICA 9 - 12
18 - 20
JOI 18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

Cu ajutorul lui Dumnezeu, cateheza se va ține și astăzi, **31 Ianuarie 2016**, de la orele **16.30**.

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR, 119 • 320 030

Nr. 100 / D. 31 Ianuarie 2016

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Cel mai frumos verset
- Cum a apărut șahul ?
- Astăzi, domnule, astăzi !
- Dicționare
- Cartea veche
- Proverbe latine
- Să citim Biblia împreună

Exod 8 : 10

„ ... Moise a zis :
„Așa va fi, ca să
știi că nimeni nu
este ca Domnul
Dumnezeul nostru”.

Editorial. *Borcanul plin !*

Un profesor de filozofie stătea în fața studenților săi având câteva obiecte pe catedră. Când a început ora, fără să spună un cuvânt, a luat un borcan mare și a început să-l umple cu pietre, (care aveau diametrul de aproximativ cinci centimetri).

Apoi i-a întrebat pe studenți, dacă borcanul a fost umplut. Toți studenții au fost de acord că borcanul este plin. După aceea, a luat o cutie cu pietricele și le-a turnat în borcan, scuturându-l ușor. Desigur, acestea s-au rostogolit printre pietrele mari și au umplut spațiile rămase libere. I-a întrebat din nou pe studenți dacă borcanul este plin. Au considerat cu toții, că borcanul este plin.

Profesorul a luat o cutie cu nisip pe care a turnat-o în borcan, scuturându-l ușor, așa încât nisipul a umplut spațiul rămas liber. Acum, (spuse profesorul arătând spre borcan), vreau să recunoașteți că aceasta este viața voastră. **Pietrele mari sunt lucrurile importante : familia, partenerul, sănătatea și copiii voștri, lucruri care, chiar dacă totul este pierdut, și numai ele au rămas, viața voastră tot ar fi completă.**

Pietricelele sunt celelalte lucruri care contează : slujba, mașina și casa. Nisipul reprezintă lucrurile mici, care completează restul. Dacă puneți în borcan întâi nisipul, nu va mai rămâne loc pentru **pietrele mari și pentru **pietricele**.**

La fel se desfășoară și viața voastră : dacă vă consumați timpul și energia cu lucrurile mici, nu veți avea niciodată **spațiu pentru lucrurile importante. Aveți grijă în primul rând de **pietrele mari**, de lucrurile care într-adevăr contează. Stabiliți-vă prioritățile ! Restul ... este doar nisip.** (Preluare de pe internet).

Din punct de vedere spiritual însă, ordinea priorităților trebuie să fie alta. **Pietrele** reprezintă mântuirea sufletului și relația constantă cu Dumnezeu, prin citirea Bibliei, rugăciune și post. Dacă sufletul nu este mântuit în ziua **plecării** de pe acest

pământ, totul a fost aproape în zadar, (Luca 12 : 16 - 21). Putem avea realizări mari pe pământ, dar *dincolo*, nu vom duce nimic ! După restabilirea relației cu Dumnezeu, se vor reface și legăturile cu familia / cei din jur. Apoi urmează tot ce este în *afară* ... realizările, *cariera* etc. Totul însă începe ... de la reluarea dialogului cu Dumnezeu !

De-ale copiilor ...

Un profesor de religie a făcut o experiență interesantă cu elevii săi de liceu. I-a rugat pe elevi să ia în mână *Noul Testament* și să caute în capitolul al treilea din *Evangelia după sfântul Ioan* cuvântul sau propoziția cea mai frumoasă, (din punctul de vedere al fiecăruia). Cel mai curios lucru a fost faptul că din cei 22 de elevi, 15 au găsit același verset, versetul 16 : „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. Promisiunea aceasta este și pentru mine ... nu pentru mâine !

Povestiri cu tâlc

Când a apărut șahul ? Legenda, cea mai cunoscută, scrisă în limba persană, datează din perioada Sasanizilor și ne povestește despre un înțelept indian care hotărâse să dea o lecție prințului său, prea orgolios. A folosit pentru aceasta un joc nou, încă necunoscut, care prefigura personaje și moravuri ale curții regale. Piesa cea mai neajutorată, regele, era înconjurat în permanență de slujitorii săi modești, fără de care nu s-ar fi putut descurca. Când tânărul și orgoliosul prinț, entuziasmat de frumusețea jocului învățat, l-a întrebat pe înțelept în ce chip dorește să fie recompensat, acesta i-a întins cu modestie o nouă și subtilă cursă : „*Mă mulțumesc cu grâul care s-ar putea obține punând un bob pe primul pătrat al tablei de șah, două pe al doilea, patru pe al treilea, opt pe al patrulea și așa mai departe, dublând neconținut numărul boabelor din pătrat în pătrat, pînă la ultimul pătrat ...*”. Când rezervele de grâu ale Indiei s-au terminat, nu se acoperise nici jumătate din suprafața tablei de șah, numărul boabelor care trebuiau să fie puse pe ultimul pătrat, fiind nici mai mult nici mai puțin de 2⁶³, (adică 2 la puterea 63 : 18446744073709551615 de boabe). Înțeleptul indian ceruse o cantitate de grâu imensă, pentru strângerea căreia ar fi fost necesare câteva recolte ale întregului glob ...

Rubrica sufletului nemântuit

„*Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi ...*”. (Isaia 55 : 6) Va exista și un *prea târziu* !

Astăzi, domnule, astăzi !

Un turist vizita o mică insulă din Italia. Pe această insulă trăia un om, un grădinar, care avea și meseria de ghid pentru vizitatori. Deodată turistul intră în vorbă cu el și-l întrebă : - „*De cât timp sunteți aici ?*” - „*De douăzeci și patru de ani*”, răspuse grădinarul. - „*Și câți regi au fost aici în această perioadă ?*”, îl întrebă din nou.

- „*Patru*”, îi răspuse grădinarul.

- „*Și când a fost ultima dată ?*” - „*În urmă cu doisprezece ani. Aproape totdeauna sunt singur și rareori se întâmplă să vină cineva aici în vizită*”.

- „*Cu toate acestea aveți o grădină așa de îngrijită, încât Măria sa regele ar putea veni chiar mâine*”, îi spuse turistul. Grădinarul zâmbi și răspuse : - „*Astăzi, domnule, astăzi !*” (Sursa : Internet)

În cartea Exod, este descrisă una dintre plăgi : „*... au ieșit broaștele și au acoperit țara Egiptului ... Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron și a zis : „Rugați-vă Domnului, să depărteze broaștele de la mine și de la poporul meu; și am să las pe popor să plece să aducă jertfe Domnului.”*”

Moise a zis lui faraon : „*Hotărăște-mi când să mă rog Domnului pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău, ca să îndepărteze broaștele de la tine și din casele tale ? Nu vor mai rămâne decât în râu.*” El a răspuns : „*Mâine.*” Și Moise a zis :

„*Așa va fi, ca să știi că nimeni nu este ca Domnul Dumnezeu nostru*”. (Exod 8 : 6, 8 - 10) Putea să spună : *Acum !* Dar a amânat ! Întrebarea este : *Pot amâna intervenția lui Dumnezeu pentru mâine ? Oare voi mai trăi ? Omul înțelept îl cheamă pe Isus, în viața lui, azi ! Cum ? Prin rugăciunea sinceră !*

Mică enciclopedie onomastică

• **Fabius** : Destul de puțin folosit astăzi, **Fabius**, fem. **Fabia**, reproduce un vechi și frecvent latin **Fabius**. Explicația familiei de nume **Fabius** o găsim chiar în opera istoricului Pliniu cel Bătrân care deriva numele personal, conform unei vechi tradiții, din subst. *Faba* („bob”). Cu toate că **Fabius** a pătruns în onomasticul creștin, de mult mai multă popularitate s-a bucurat derivatul **Fabianus**. Atestat și în vechile noastre documente, **Fabian** (astăzi mai mult nume de familie, spre deosebire de fem. **Fabiana** folosit ca prenume), apare numai în regiunile unde s-a manifestat influența latino-catolică. **Fabius** și **Fabia** au fost reintroduse în uz în occident din perioada Renașterii, iar la noi în secolul XIX, odată cu multe alte nume romane.

Cartea veche

82. Dreptatea

Un împărat și-a răsplătit sfetnicii cu monete mari de bani. Unul s-a prezentat din nou la împărat și i-a descoperit că voind să cumpere cu moneta, ea a fost aflată falsă ; deci îl roagă să-i dea alta.

Împăratul i-a răspuns : *Păstrează-ți moneta ta căci nu-ți pot da alta mai bună. Eu te-am răsplătit cu moneta care o meritai după sfatul nesincer ce mi l-ai dat.*

Moneta mare, cu care se răsplătesc colaborările la lucrul comun al societății, este stima și încrederea. Nu pot deci să se împărtășească de această răsplată acei cari numai se fac a munci, dar de fapt nu ostensesc pentru binele comun.

84. Dreptatea

Cum judeca Alexandru cel Mare

„*Neprihănirea înalță pe un popor; dar păcatul este rușinea popoarelor*”. (Proverbe 14 : 34)

Olimpia, (era mama lui Alexandru cel Mare). Ea îi ceru într-o zi fiului său moartea unui nevinovat și ca să-l înduplece, îi aduse aminte ostenele și necazurile sale de mamă. „*Altă răsplată, să ceri prea bună mamă*”, răspuse cu înțelepciune regele, „*nici o binefacere nu se poate asemăna cu mântuirea unui nevinovat*”.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din *Dicționarul Biblic de nume proprii* :
• **AHAIA** = 1. **Teamă, Durere, Tulburare, Locul tristeții**. 2. **Țara lui Ahaic**. Denumirea romană a Greciei supuse. (Faptele Apostolilor 19 : 21, Romani 15 : 26).

• **AHAIC** = 1. **Cel care jelește**. 2. **Locul plângerii**. 3. **Cel din Ahaia**. Un creștin din Corint (I Corinteni 16 : 17).

• **AHARHEL** = 1. **Urmașul lui Dumnezeu**. 2. **Urmașul virtuții, Urmașul stăpânirii, Urmașul oastei, Urmașul puterii**. 3. **Născut după zidul cetății**. 4. **Certărețul**. 5. **Fratele Rahelei**. Un israelit. (I Cronici 4 : 8).

Versetul săptămânii

„*Dreptatea și judecata sunt temelie scaunului Tău de domnie ; bunătatea și credințioșia sunt înaintea feței Tale*”.

Psalmul 89 : 14

Proverbe latine despre foame

- Foamea este cel mai bun bucătar.
 - Foamea dă gustul mâncării.
 - Foamea te învață multe.
 - Pântecelul nu are urechi. (Figurat : *Cel flămând n-are timp să te asculte*).
 - Frigul și foamea sunt cei mai aprigi dușmani.
 - Somnul liniștește foamea.
 - Foamea, rău sftenic.
 - Foamea poate să facă suportabile toate lucrurile, cu excepția ei.
- (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura Albatros, București, 1976).

Accesând www.cezareea.ro descști :

Tranzmisie live
Foaia Creștinului
Meditații Biblice
Biserica Penticostală Nr. 1, Cezareea
Str. Castanilor nr. 119, cod 320030
Reșița, Caraș-Severin, România
www.cezareea.ro/cauze-de-rugaciune/